

TOP 10 BÀI TÓM TẮT VỀ TÁC PHẨM CHIẾC THUYỀN NGOÀI XA CỦA NHÀ VĂN NGUYỄN MINH CHÂU ĐẦY ĐỦ VÀ HAY NHẤT

1. Bài tóm tắt số 1

Theo yêu cầu từ trưởng phòng, Phùng phải đi về miền Trung thực hiện bộ ảnh để chào đón năm mới. Đây cũng là địa điểm mà anh từng tham chiến trong thời gian chống Mỹ. Sau khi tìm hiểu và quyết định chọn chủ đề cho bộ lịch đó là chiếc thuyền đánh cá trong một buổi sáng bình minh.

Khi đã hoàn thành bộ ảnh, anh quay về bờ thì chứng kiến cảnh tượng người đàn ông hàng chài to lớn đang đánh đập người phụ nữ. Đứa con tên Phác chạy ra can ngăn.

Cứ thế cảnh tượng đó diễn ra liên tiếp, không thể chịu được Phùng quyết định vào ngăn cản thì bị người đàn ông đánh bị thương nhẹ.

Ngay sau đó, Chánh án tên là Đầu là bạn của Phùng mời người đàn bà hàng chài lên tòa án huyện để giải quyết. Tại đây Đầu khuyên người đàn bà hàng chài bỏ người chồng vũ phu kia. Người đàn bà giải thích lí do vì sao chồng đánh và kể về người chồng của mình. Phùng và Đầu hiểu ra rằng mặc cho bị ngược đãi về thể xác nhưng cả người đàn bà và những đứa con cần người đàn ông gánh vác trách nhiệm gia đình và nuôi sống gia đình.

Phùng nhận ra rằng nhìn nhận mọi việc đơn giản bằng vẻ ngoài không thôi thì chưa đủ.

2. Bài tóm tắt số 2

Để có thể xuất bản một bộ lịch nghệ thuật về thuyền và biển thật ưng ý, trưởng phòng đề nghị nghệ sĩ nhiếp ảnh Phùng đi thực tế chụp bổ sung một bức ảnh với cảnh biển buổi sáng có sương mù. Nhân chuyến đi thăm Đầu, người bạn chiến đấu năm xưa, giờ đang là chánh án tòa án huyện, Phùng đi tới một vùng biển từng là chiến trường cũ của anh thời chống Mỹ. Sau gần một tuần lễ suy nghĩ, tìm kiếm, Phùng đã chụp được một bức ảnh thật đẹp và toàn bích. Nhưng chính từ chiếc thuyền ngoài xa thật đẹp ấy lại bước xuống một đôi vợ chồng hàng chài, lão đàn ông thẳng tay quật vợ chỉ để giải tỏa nỗi uất ức, buồn khổ của mình. Thằng Phác, con lão che chở người mẹ đáng thương. Biết Phùng chứng kiến sự tàn bạo của cha mình, thằng bé Phác đâm ra căm ghét anh. Ba hôm sau, Phùng lại chứng kiến cảnh lão đàn ông đánh vợ, cô chị gái tức đoạt con dao găm mà thằng em trai định dùng làm vũ khí để bảo vệ mẹ. Phùng xông ra buộc lão phải chấm dứt hành động độc ác. Lão đàn ông đánh trả, Phùng bị thương, anh được đưa về trạm y tế của tòa án huyện. Ở đây, anh đã nghe câu chuyện của người đàn bà hàng chài với bao cảm thông và ngỡ ngàng, ngạc nhiên. Anh hiểu: không thể đơn giản và sơ lược khi nhìn nhận mọi hiện tượng của cuộc đời.

Từ câu chuyện về một bức tranh nghệ thuật và sự thật cuộc đời đằng sau bức ảnh, truyện ngắn “Chiếc thuyền ngoài xa” mang đến một bài học đúng đắn về cách nhìn nhận cuộc sống và con người: một cách nhìn đa diện, nhiều chiều, phát hiện ra bản chất thật sau vẻ đẹp bên ngoài của hiện tượng.

3. Bài tóm tắt số 3

Chiếc thuyền ngoài xa là một câu chuyện gửi gắm nỗi niềm trần trụi giữa nghệ thuật và cuộc sống đạo đức. Phùng - một nhiếp ảnh đã đến vùng biển miền Trung để săn được những bức ảnh đẹp của thiên nhiên. Sau nhiều ngày chờ đợi, anh cũng đã có được bức ảnh đắt giá. Nhưng đằng sau bức ảnh ấy là một hiện thực mà Phùng phải suy ngẫm, người đàn bà bị chồng hành hạ và đánh đập nhưng lại không bỏ chồng vì cuộc sống của họ còn có nhiều điều người ngoài không thể biết được. Phùng nhận ra rằng luật pháp và chánh án cũng không thể giúp đỡ cuộc sống của người đàn bà này. Anh nhận ra giá trị sâu sắc về cuộc

sống, rằng mình phải nhìn nhận sự vật nhiều chiều chứ không phải chỉ qua một cái nhìn đầy cảm quan từ vẻ bề ngoài của nó.

4. Bài tóm tắt số 4

Chiếc thuyền ngoài xa là tác phẩm truyện ngắn của nhà văn Đỗ Minh Châu sáng tác vào năm 1983. Truyện ngắn là câu chuyện của nghệ sĩ nhiếp ảnh tên Phùng chuyên đi săn những bức ảnh nghệ thuật và một gia đình làng chài mà tình cờ anh chứng kiến trong chuyến đi công tác của mình. Và ngay lúc này, anh đã có những thay đổi trong suy nghĩ về nghệ thuật, về thân phận cuộc sống con người.

Phóng viên Phùng - một nhiếp ảnh tài hoa, anh đam mê với nghề và yêu những bức ảnh nghệ thuật. Chính vì vậy, trưởng phòng đã giao anh nhiệm vụ đi chụp một tấm ảnh cảnh biển có sương để cho vào bộ ảnh lịch cuối năm. Anh chọn một vùng biển miền Trung, nơi mà anh từng chiến đấu. Tại đây, ngoài chơi với Đẩu, Phùng có làm thân với cậu bé tên Phác.

Sau khoảng một tuần lễ phục kích tại bờ biển, Phùng đã chụp được cảnh biển vô cùng đắt giá: đó chính là hình ảnh chiếc thuyền ngoài xa, đang lái vó trong làn sương sớm. Mũi thuyền được in nét mơ hồ loè nhòe trong bầu trời sương mù trắng pha chút ánh hồng do ánh mặt trời chiếu vào tạo ra một vẻ đẹp tuy bình dị, thân thuộc nhưng lại vô cùng hoàn mỹ làm say đắm, hấp hồn chúng ta mỗi khi ngắm nhìn.

Khi chiếc thuyền cập bến, Phùng đã chứng kiến một cảnh tượng nghiệt ngã, khó tin: “hai vợ chồng người dân chài lặng lẽ bước vào bờ, người đàn bà với khuôn mặt rỗ, dáng người thô kệch đi trước, người đàn ông theo sau với mặt đỏ tía tai, chằm chằm nhìn vào lưng rồi bỗng lao vào đánh đập, chửi bới người đàn bà. Chúng mày chết hết đi...!”. Rồi Phác, đứa con trai của hai vợ chồng vội xông lại bảo vệ mẹ và đánh cha mình.

Những ngày sau đó, Phùng cứ chứng kiến cảnh người đàn bà liên tục bị đánh, anh muốn ngăn cản nên đã lao vào đánh người đàn ông và bị thương nhẹ. Tòa án đã gọi người đàn bà đến. Nhưng theo như bạn anh, chánh án Đẩu có khuyên người phụ nữ ấy nên ly hôn, tuy nhiên ngược lại người phụ nữ ấy đã từ chối và xin Đẩu đừng bắt giam chồng bà mà hãy bắt bà bỏ tù. Rồi chỉ kể về cuộc đời mình, về những khó khăn vất vả trong cuộc sống, mặc dù khó khăn đau đớn thế chị vẫn nhất quyết không bỏ người chồng vũ phu kia. Vì chị biết, chính cuộc sống nghèo khổ đã khiến chồng chị trở thành tệ như vậy và chị cần người đàn ông này để chèo chống những phong ba, để cùng nuôi đàn con thơ.

Qua câu chuyện của chị, chánh án Đẩu và Phùng nhận ra rằng chính tình thương con, sự cảm thông cho chồng mới đủ sức mạnh để cuộc sống của người lao động lam lũ này tiếp tục. Cuộc đời còn quá nhiều góc khuất mà thật sự nghệ thuật không thể nào “tả” được, vươn tới được hết. Qua nhiều ngang trái lý thuyết không “chạm” được chỉ khi chúng ta đến gần, thật mắt chứng kiến mới nhận ra từng góc khuất đó.

Nhiếp ảnh Phùng đã có được nhiều bức ảnh và anh đã chọn một tấm vào bộ lịch của mình. Mỗi khi anh nhìn vào tấm ảnh năm ấy, anh lại nhìn thấy hình ảnh người đàn bà làng chài lam lũ lại đến với anh, ẩn hiện sau lớp sương mù hồng hồng của ánh ban mai.

5. Bài tóm tắt số 5

Nguyễn Minh Châu là một nhà văn tiêu biểu, với phong cách sáng tác giàu tính biểu tượng trong nền văn học Việt Nam. Truyện ngắn “Chiếc thuyền ngoài xa” được Nguyễn Minh Châu sáng tác năm 1983, in lần đầu trong tập “Bến quê” 1985, sau đó được tác giả lấy làm tên chung cho tuyển tập truyện ngắn in năm 1987. Truyện toát lên cái nhìn thấu hiểu, trĩu nặng tình thương và nỗi lo âu đối với con người trong cuộc sống đời thường, qua đó nhà văn khẳng định mối quan hệ giữa nghệ thuật và cuộc sống. Người nghệ sĩ phải nhìn nhận cuộc sống, con người một cách đa diện, nhiều chiều để cảm thông, chia sẻ và xây dựng.

Theo yêu cầu của trưởng phòng, nghệ sĩ nhiếp ảnh Phùng đến một vùng ven biển miền Trung - nơi anh đã từng chiến đấu để chụp một tấm ảnh thuyền biển, bổ sung cho cuốn lịch năm mới. Sau nhiều ngày “phục kích”, Phùng đã chụp được một bức ảnh tuyệt đẹp về chiếc thuyền ngoài xa trên biển sớm mờ sương. Nhưng khi chiếc thuyền vào gần bờ, anh kinh ngạc chứng kiến cảnh gã đàn ông vũ phu đánh vợ một cách dã man mà người vợ không chống lại cũng không tìm cách chạy trốn. Đứa con vì muốn bảo vệ mẹ đã đánh lại cha mình. Những ngày sau, cảnh tượng đó lại tiếp diễn. Lần này, Phùng đã ra tay can thiệp.

Phùng đã nán lại mấy ngày theo lời mời của chánh án Đẩu – đồng đội cũ của anh, tình cờ Phùng được nghe câu chuyện cuộc đời của người đàn bà hàng chài ở tòa án huyện. Anh càng ngạc nhiên hơn khi người đàn bà ấy đã từ chối sự giúp đỡ của anh và Đẩu, một mực xin không phải li dị lão chồng vũ phu.

Tấm ảnh Phùng chụp, mãi sau này vẫn là một tác phẩm được yêu thích. Tuy nhiên, mỗi lần đứng trước tấm ảnh, Phùng đều thấy hiện lên cái màu hồng hồng của ánh sương mai và nếu nhìn lâu hơn, bao giờ anh cũng thấy người đàn bà nghèo khổ, lam lũ ấy bước ra từ tấm ảnh rồi hòa lẫn trong đám đông.

"Chiếc thuyền ngoài xa" không chỉ gửi gắm những nỗi niềm trăn trở giữa nghệ thuật và cuộc sống và đạo đức. Chúng ta cũng nhận ra được một điều, pháp luật dường như đã quá xa xỉ với những cảnh ngộ như người đàn bà làng chài này.

6. Bài tóm tắt số 6

Cắm trại trên biển nhiều ngày, Phùng đã chụp được những bức ảnh đắt giá về cảnh thuyền và biển cho bộ lịch năm mới. Tưởng chừng Phùng sẽ rời đi với tâm trạng vui vẻ và chiến lợi phẩm nộp lại cho trưởng phòng, thế nhưng trước mặt anh lúc này là một hiện thực phũ phàng. Con thuyền mà anh cho là có vẻ đẹp đắt giá là nơi người chồng đang hành hạ, đánh đập vợ mình một cách dã man. Đứa con của họ vì thương mẹ nên cũng đánh lại cha. Phùng ra tay ngăn cản nhưng không thành, người phụ nữ lúc này được mời lên chánh án. Phùng khuyên người đàn bà bỏ chồng nhưng không được. Người đàn bà ấy kể cho họ nghe lí do vì sao chị không thể bỏ người chồng vũ phu, tệ bạc ấy. Phùng hiểu rằng mọi thứ mình nhìn thấy không phải là toàn bộ câu chuyện. Anh rời đi với nỗi tiếc nuối, dù sau này, những tấm ảnh của Phùng được mọi người rất yêu thích nhưng anh vẫn luôn thấy ở đó những hình ảnh hiện thực đau thương đến không thể quên.

7. Bài tóm tắt số 7

Nghệ sĩ nhiếp ảnh Phùng đã đi về một vùng biển miền Trung nơi mà ngày xưa anh từng chiến đấu để có thể chụp được một tấm ảnh nghệ thuật về thuyền và biển cho bộ lịch cho năm mới theo yêu cầu của Trưởng phòng. Anh như cắm trại trên biển nhiều ngày, nhiếp ảnh Phùng đã có được một cảnh đắt giá, đó là cảnh một chiếc thuyền ở ngoài xa đang ẩn hiện trong màn sương biển mờ ảo. Đó là một cảnh đẹp như một bức tranh mực tàu. Tưởng chừng như đang trọn vẹn niềm vui, nhưng khi con thuyền cập bờ thì trước mặt Phùng lại hiện ra cảnh người chồng vũ phu đang đánh đập vợ một cách dã man, đứa con muốn bảo vệ mẹ nó, nên đã đánh lại cha nó

Phong ngạc nhiên và sửng sờ, anh không chịu được cảnh đó, anh tiến đến và ngăn cản người đàn ông thì bị người đó đánh bị thương. Người vợ được chánh án Đẩu (Đẩu là bạn cũ của Phùng) mời đến tại tòa án Huyện. Tại đây, Phùng khuyên người đàn bà nên bỏ người chồng vũ phu đi nhưng lại bị từ chối. Chị bắt đầu kể cho họ nghe về cuộc đời của mình và giải thích lý do vì sao không thể bỏ người chồng vũ phu đó. Phùng và Đẩu hiểu ra được nhiều điều từ cuộc đời của chị.

Phùng rời vùng biển và có số vốn là những bức ảnh cũng khá nhiều, anh đã chọn được một tấm ảnh ưng ý cho bộ lịch của mình - một tấm ảnh về thuyền và biển. Nhưng mỗi lần nhìn thấy tấm ảnh đó, người nghệ sĩ như đang cảm thấy mình đang đứng trước cái màu hồng hồng của sương mai, nhìn lâu hơn anh thấy hình ảnh người đàn bà thô kệch nghèo khổ, vất vả, chịu nhiều đau thương đang bước ra từ tấm ảnh.

8. Bài tóm tắt số 8

Người nghệ sĩ nhiếp ảnh tên Phùng trong một chuyến đi thực tế đã quay về biển miền Trung nơi anh từng chiến đấu để có tấm lịch nghệ thuật. Sau thời gian tìm kiếm anh đã có bộ ảnh tuyệt đẹp và ưng ý đó là hình ảnh chiếc thuyền ngoài xa.

Khi vào bờ anh bắt gặp hình ảnh người đàn ông đánh đập người đàn bà, người phụ nữ chỉ biết cam chịu, đưa con vì thương và muốn bảo vệ mẹ đã đánh lại cha mình. Những ngày sau đó sự việc tiếp diễn, nghệ sĩ Phùng lao vào can ngăn thì bị người đàn ông đánh bị thương.

Chánh án Đẩu đã mời người đàn bà lên tòa án huyện, khuyên giải nên bỏ chồng nhưng người đàn bà nhất định từ chối, người đàn bà bắt đầu kể về cuộc đời và giải thích lý do vì nghèo khổ mà chồng chị trở thành con người như vậy. Qua câu chuyện đã giúp Phùng và Đẩu có thêm nhiều bài học về cuộc đời.

Nghệ sĩ nhiếp ảnh Phùng đã có những bức ảnh ưng ý nhưng có cái nhìn khác về cuộc sống, đó là phải nhìn nhận một cách tinh tế hơn để phát hiện bản chất của sự việc, hiện tượng.

9. Bài tóm tắt số 9

Phùng - nghệ sĩ theo lệnh của trưởng phòng thực hiện bộ ảnh để in lịch. Phùng quay về vùng đất quen thuộc trước khi đã từng chiến đấu, một vùng ven biển miền Trung. Sau thời gian tìm kiếm nhiều nơi anh đã phát hiện và chụp được cảnh đất giá đó là hình ảnh chiếc thuyền ngoài xa trong khung cảnh sớm mờ sương. Từ xa đó là cảnh đẹp hiếm có tuy nhiên khi chiếc thuyền vào bờ, anh ngạc nhiên hiện thực của cuộc sống đó là cảnh người chồng vũ phu đánh đập vợ thậm tệ, ngay cả đứa con cũng đứng ra bảo vệ mẹ và phản kháng lại người cha tàn bạo.

Cảnh đánh đập cứ diễn ra trong nhiều lần sau, chánh án Đẩu (bạn của Phùng) mời người đàn bà đến tòa án huyện. Dù được gợi ý để thoát khỏi cảnh bạo lực gia đình nhưng bất ngờ khi người đàn bà hàng chài từ chối sự giúp đỡ Đẩu và Phùng. Chị kể câu chuyện về cuộc sống hiện tại của gia đình mình và không thể rời khỏi người đàn ông đang là trụ cột của đình.

Trở về nơi công tác, Phùng có tác phẩm ưng ý nhưng mỗi khi ngắm nhìn tấm ảnh, người nghệ sĩ đều thấy bên ngoài vẻ đẹp màu hồng sương mai hiện lên hình ảnh người đàn bà nghèo khổ, lam lũ cùng với gia đình của mình.

10. Bài tóm tắt số 10

Nhận yêu cầu từ trưởng phòng, Phùng - một nhiếp ảnh gia nghệ thuật đi đến một vùng ven biển miền Trung (nơi đây cũng là nơi Phùng đã từng chiến đấu) để chụp ảnh cho cuốn lịch năm mới. Sau một thời gian phục kích, anh đã phát hiện và chụp được một cảnh đất trời cho" - đó là cảnh một chiếc thuyền ngoài xa đang ẩn hiện trong biển sớm mờ sương. Nhưng khi chiếc thuyền vào bờ, anh đã ngạc nhiên đến sững sờ khi chứng kiến từ chính chiếc thuyền đó cảnh người chồng vũ phu đang đánh đập vợ mình một cách dã man, đứa con vì muốn bảo vệ mẹ đã đánh trả lại cha mình.

Những ngày sau, cảnh tượng đó lại tiếp diễn và lần này anh đã ra tay can thiệp. Theo lời mời của chánh án Đẩu (một người đồng đội cũ của Phùng) người đàn bà hàng chài đã đến tòa án huyện. Tại đây, người phụ nữ ấy đã từ chối sự giúp đỡ của Đẩu và anh, nhất quyết

không bỏ người chồng vũ phu. Chị đã kể câu chuyện về cuộc đời mình và đó cũng là lí do giải thích cho sự từ chối trên. Rời khỏi vùng biển với khá nhiều bức ảnh, Phùng đã có một tấm được chọn vào bộ lịch tĩn vật hoàn toàn” về thuyền và biển” năm ấy. Tuy nhiên, mỗi lần đứng trước tấm ảnh, Phùng đều thấy hiện lên cái màu hồng hồng của ánh sương mai và nếu nhìn lâu hơn bao giờ anh cũng thấy hình ảnh người đàn bà nghèo khổ, lam lũ bước ra từ tấm ảnh.

www.eLib.vn